

סדר הלימוד

לעילוי נשמת

האיש הכשר / האשה הכשרה

פנחס בן מסעודה ז"ל

ת.נ.צ.ב.ה

נהגו להניח את היד ע"ג המצבה בשעת הלימוד והתפלה ולאחר מכן

יניח ידו השמאלית ויאמר הפסוק:

"הנה תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמתיך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצי

"תשכב בשלום ותישן בשלום, עד בא מנחם משמיע שלום".

(אשר יש בו ט"ו תיבות כנגד ט"ו פרקים שיש בכף יד האדם וסגולתו לבקש רחמים על הנפטר)

תפילה שאומרים לפני הלימוד

צונו מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שיעלה לרצון למוד זה שאנחנו י

ווד זה, האל הגדול הגבור והנורא שוכן עד וקדוש שמו, שתצטר נשמתו ב

זחל ותסלח ותכפר ותמחה ותמחק כל מה שחטא ועוה ופשע לפניך.

לו שום חטא ועון ופשע, אלא כל המצות שעשה תזכרם לו לטובה.

יע בחלק היושבים בגן עדן, ונשמתו תתעדין בטוב הצפון לצדיקים.

וד מנוחתו, ולקץ המין יעמד לגורלו.

ועל משכבו יבא שלום, ברחמי יבא שלום ינוחו על משכבותם.

וראל השוכבים עמו בכלל הרחמים והסליחות. אמן, כן יהי רצון:

תהילים פרק קי"ט

אות פ

פלאות עדותיך על-כן נצרתם נפשי:

פתח דְבַרְיָךְ יְאִיר מְבִין פְּתִיִּים:
פִּי־פִּעְרָתִי וְאִשְׁאָפָה כִּי לְמַצּוֹתֶיךָ יֵאָבְתִי:
פְּנֵה־אֵלַי וְחַנּוּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאַהֲבֵי שְׁמֶךָ:
פָּעַמִּי הִכֵּן בְּאִמְרָתְךָ וְאֶל־תִּשְׁלַט־בִּי כָל־אֲנֹן:
פְּדֵנִי מֵעֶשֶׂק אָדָם וְאִשְׁמְרָה פְּקוּדֶיךָ:
פְּנֵיךָ הָאֵר בְּעֵבְרֶךָ וּלְמַדְנִי אֶת־חֻקֶּיךָ:
פְּלִגְיָמִים יָרְדוּ עֵינַי עַל לֹא־שְׁמָרוֹ תוֹרָתְךָ:

אות נ

גִּרְלִרְגְּלֵי דְבַרְךָ וְאוֹר לְנִתְיָבְתִי:
גִּשְׁבַּעְתִּי וְאֶקְיָמָה לְשׁוֹמֵר מִשְׁפָּטִי צְדָקָךָ:
גַּעֲנִיתִי עַד־מְאֹד יְהוָה חַנּוּנִי בְּדְבַרְךָ:
גְּדֻבוֹת פִּי רָצִה־נָּא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי:
גַּפְשִׁי בְּכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:
גָּתְנוּ רְשָׁעִים פֶּח לִי וּמִפְּקוּדֶיךָ לֹא תַעִיתִי:
גַּחֲלַתִּי עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי־שִׁישׁוֹן לְבִי הִמָּה:
גַּמִּיתִי לְבִי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֲקָב:

אות ח

חֲלָקִי יְהוָה אִמְרָתִי לְשׁוֹמֵר דְּבַרְיָךְ:

חליתי פניך בכל־לב חנני באמרתך:
חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל־עדותיך:
חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך:
חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי:
מצות־לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך:
חבר אני לכל־אשר יראוך ולשמרי פקודיך:
חסדך יהנה מלאה הארץ חקיך למדני:

אות ס

סעפים שגאתי ותורתך אהבתי:
סתרי ומגני אמה לדברך יחלתי:
סורר־ממני מרעים ואצרה מצות אלהי:
סמכני באמרתך ואחיה ואל־תבישני משברי:
סעבני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד:
סלית כל־שונים מחקיך בִּי־שקר פרמיתם:
סגים השבת כל־רשעי־ארץ לכן אהבתי עדותיך:
סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי:

אות מ

מה־אהבתי תורתך כל־היום היא שיחתי:

מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא־לי:
מכל־מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי:
מוקנים אתבונן כי פקודיך נצרתני:
מכל־ארח רע בלאתי רגלי למען אשמר דברך:
ממשפטך לא־סרתי כי־אתה הורתני:
מה־נמלצו לחכי אמרתך מודבש לפי:
ותי כל־ארח שקר:

אות ס

סעפים שגאתי ותורתך אהבתי:
סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי:
סור־ממני מרעים ואצרה מצות אלהי:
סמכני כאמרתך ואחיה ואל־תבישני משברי:
סעהני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד:
סלית כל־שונים מחקיך כי־שקר פרמיתם:
סנים השבת כל־רשעי־אריך לבן אהבתי עדותיך:
סמר מפחדך בשרי וממשפטך יראתי:

אות ע

עשיתי משפט וצדק בל־תניחני לעשקי:

ערב עבדך לטוב אל־יעשקני זדים:
עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך:
עשה עם־עבדך בחסדך וחקיך למדני:
עבדך־אני הכינני ואדעה עדתיך:
עת לעשות ליהנה הפרו תורתך:
על־כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז:
'כן כל־פקודי כל ישרתי כל־ארח שקר שנאתי:

אות ו

ויבאני חסדך יהנה תשועתך באמרתך:
ואענה חרפי דבר כי־בטחתי בדברך:
ואל־תצל מפי דבר־אמת עד־מאד כי למשפטך יחלתי:
ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד:
ואתהלכה ברחבה כי פקדיך ברשתי:
ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש:
ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי:
ואשא־כפי אל־מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך:

אות ד

דבקה לעפר נפשי חניי בדברך:

דרכי ספרתי ותענני למדני חקיד:
דרך-פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך:
דלפה נפשי מתונה קימני בדרךך:
דרך-שקר הסר ממני ותורתך חנני:
דרך-אמונה בחרתי משפטך שויתי:
דבקתי בעדוטיך יחנה אל-תבישני:
דרך-מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי:

אות ה

הורני יחנה דרך חקיד ואצרנה עקב:
הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל-לב:
הקריבני בנתיב מצותיך כי-בו חפצתי:
הטלבי אל-עדוטיך ואל אל-בצע:
העבר עיני מראות שוא בדרךך חניני:
הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך:
העבר חרפתי אשר יגרתני כי משפטך טובים:
הנה תאבתי לפקדיך בצדקתך חניני:

אות נ

גר-לרגלי דרךך ואור לנתיבותי:

נִשְׁבַּעְתִּי וְאֶקְיָמָהּ לִשְׁמֹר מִשְׁפָּטַי צְדָקָה:
נִעֲנִיתִי עַד־מְאֹד יִהְיֶה חֲיָנִי בְּדַבְרְךָ:
נִדְבֹת פִּי רָצוּ־נָא יִהְיֶה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמוֹדֵנִי:
נַפְשִׁי כִכְפִי תָמִיד וְתוֹרַתְךָ לֹא שִׁכַּחְתִּי:
נִתְּנוּ רִשְׁעִים פֶּחַ לִי וּמִפְקוּדֶיךָ לֹא תַעֲיִתִי:
נִחַלְתִּי עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי־שִׁשׁוֹן לְבִי הִמָּה:
נְמִיתִי לְבִי לַעֲשׂוֹת חֲקֶיךָ לְעוֹלָם עֲקֹב:

אות ש

שָׂרִים רָדְפוּנִי חֲנָם וּמִדְבְּרְךָ פָּחַד לְבִי:
שֵׁשׁ אֲנֹכִי עַל־אִמְרַתְךָ כְּמוֹצֵא שְׁלָל רֵב:
שָׁקַר שָׁנֵאתִי וְאֶתְעַבָּה תוֹרַתְךָ אֲהַבְתִּי:
שִׁבְעַת בְּיוֹם הַלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה:
שְׁלוֹם רֵב לְאֲהַבֵי תוֹרַתְךָ וְאִין־לְמוֹן מִכְשׁוֹל:
שִׁבְרַתִּי לִישׁוּעָתְךָ יִהְיֶה וּמִצּוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי:
שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֲדוּתֶיךָ וְאֶהְבֶּם מְאֹד:
שָׁמְרַתִּי פְקוּדֶיךָ וְעֲדוּתֶיךָ כִּי כָל־דְּרָכֵי נִגְדָה:

אות מ

מִה־אֲהַבְתִּי תוֹרַתְךָ כָּל־הַיּוֹם הִיא שִׁיחַתִּי:

מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא-לי:
מכל-מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי:
מוקנים אתבונן כי פקודיך נצרתני:
מכל-ארח רע בלאתי רגלי למען אשמר דברך:
ממשפטך לא-סרתי כי-אתה הורתני:
מה-נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי:
ותי כל-ארח שקר:

אות ה

הורני יתנה הרך חקיך ואצרנה עקבי:
הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל-לב:
הדריכני בנתיב מצותיך כי-בו חפצתי:
הטילבי אל-עדוטיך ואל אל-בצע:
העבר עיני מראות שוא בהרבה חניני:
הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך:
העבר חרפתי אשר גרתי כי משפטך טובים:
הנה תאבתי לפקדיך בצדקתך חניני:

קדיש על יהא שלמא

גודל ויתקדש שמייה רבא. (אמן)

ז מלכותיה, ויצמח פרקניה, ויקרב משיחה. (אמן)

יבון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. (אמן)

ה רבא מברך, לעלם ולעלמי עלמיא יתברך,
בח ויתפאר ויתרוםם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל,
זמיה דקדשא בריך הוא. (אמן)

שירתא, תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן. (אמן)

א רבא מן שמיא, חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה ונאלה,
ורוח והצלח, לנו ולכל עמו ישראל, ואמרו אמן. (אמן)

ם במרומו, הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו,
עמו ישראל, ואמרו אמן. (אמן)

פרקי משנה

יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר ועמד בלם צדיקים לעולם ירשו ארץ

אות פ

זלא לשמה, קבל ותזה שלא לשמה, או לשמה ושלא לשמה, או שלא לע

אליעזר מכשיר.

א רחויז ידים ורגלים - פסולה;

אליעזר מכשיר.

א בכהן גדול - פסולה;

וְהוֹרָה מִכְשִׁיר.

חֶסֶר בְּגָדִים - פְּסוּלָה.

לִי לֶבֶן הַיְתֵדָה נַעֲשִׂית.

אות נ

יָם אֵת בְּנֵי וְהָאֲבָן בְּיָדוֹ, וְכִלְכִּלָּה וְהָאֲבָן בְּתוֹכָהּ.

וְלִמְלִין תְּרוּמָה טְמֵאָה עִם הַטְּהוֹרָה וְעִם הַחֲלִין.

יֵה אֹמֵר: אַף מַעֲלִין אֵת הַמְדַמֵּע בְּאַחַד וּמֵאָה.

אות ח

א שֶׁנִּשְׁבְּרָה מִצִּילִין הַיְמִנָה מִזֶּוֹן שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת.

ב: בּוֹאוּ וְהִצִּילוּ לָכֶם, וּבִלְבָד שְׁלֵא יִסְפְּנוּ.

ג סוֹחֲטִין אֵת הַפְּרוֹת לְהוֹצִיא מִהֵן מִשְׁקִין;

וְצֵאוּ מִעֲצָמֵן אִסוּרִין.

דֹּמֵר: אִם לְאֲבָלִין הַיּוֹצֵא מִהֵן מִתֵּר, וְאִם לְמִשְׁקִין הַיּוֹצֵא מִהֵן אִסוּר.

ה שֶׁרִשְׁקָן מִעֲרַב שַׁבָּת, וְיֵצְאוּ מִעֲצָמֵן אִסוּרִים;

וִי אֶלְעָזָר מִתֵּר.

אות ס

ק לֹא אֲכַל, וְאֶפְלוּ אֲכַל, סֶפֶק יֵשׁ בּוֹ בְּשַׁעוֹר, סֶפֶק שְׁאִין בּוֹ;

לפניו, אכל את אחד מהן, ואין ידוע איזה מהן אכל;
זוהו עמו בבית, שנג באחת מהן, ואין ידוע באיזו מהן שנג;
ז חל, ועשה מלאכה באחד מהן, ואין ידוע באיזה מהם עשה - מביא אשנ

אות מ

ז את זיתיו, וארעו אכל או אגס או שהטעוהו פועלים - טוען קורה ראשונה
" רבי יהודה.
אומר: זולף וגומר ונגף בדרכו.

אות ס

ק לא אכל, ואפלו אכל, ספק יש בו בשעור, ספק שאין בו;
לפניו, אכל את אחד מהן, ואין ידוע איזה מהן אכל;
זוהו עמו בבית, שנג באחת מהן, ואין ידוע באיזו מהן שנג;
ז חל, ועשה מלאכה באחד מהן, ואין ידוע באיזה מהם עשה - מביא אשנ

אות ע

ן בשדה האילן ערב שביעית? בית שמאי אומרים: כל זמן שהוא יפה לפר
'מרים: עד העצרת.
קרובין דברי אלו להיות בדברי אלו.

אות ו

: תדבֿלה, ותתמרים, ותחרובים, הארו, ותכמון.
בחוצה לארץ- כל המשתמש ממונו פטור.

אות ד

זמונות בשלשה.
ותכלות בשלשה.
, תשלומי כפל, ותשלומי ארבעה ותמושה בשלשה.
; ותמפתה ותמוציא שם רע בשלשה;
רי רבי מאיר;
וציאת שם רע בעשרים ושלשה, מפני שיש בו דיני נפשות.

אות ה

והגיע זמן המקרא: אם בן לבו יצא, ואם לאו לא יצא.
וזאל מפני הכבוד ומשיב, וכאמצע שואל מפני היראה ומשיב;
רי רבי מאיר.
ה אומר: באמצע שואל מפני היראה ומשיב מפני הכבוד;
נרקים שואל מפני הכבוד ומשיב שלום לכל אדם.

אות נ

ים את בנו והאבן בידו, וכלפלה והאבן בתוכה.

זלמלין תרומה טמאה עם הפהורה ועם החלין.
זה אומר: אף מעלין את המדמע באחד ומאה.

אות ש

זית: כל שהחזיקו עולי בבל, מארץ ישראל ועד כזיב, לא נאכל ולא נעבד
עולי מצרים, מכזיב ועד הנחר ועד אמנה, נאכל אכל לא נעבד;
מאמנה ולפנים, נאכל ונעבד.

אות מ

זאת זיתו, וארעו אכל או אנס או שהטעוהו פועלים - טוען קורה ראשונה
זי רבי יהודה.
אומר: זולף ונומר ונף כדרבו.

אות ה

זהגיע זמן המקרא: אם כון לבו יצא, ואם לאו לא יצא.
זואל מפני הכבוד ומשיב, וכאמצע שואל מפני היראה ומשיב;
זי רבי מאיר.

ז אומר: באמצע שואל מפני היראה ומשיב מפני הכבוד;
זרקים שואל מפני הכבוד ומשיב שלום לכל אדם.

תפילה לאחר הלימוד

זלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו מלבנו, מצילנו בוראנו יוצרנו ועושהנו,
קבל בחסד וברחמים למודנו אשר למדנו לפניך, לזכות ולמנוחת נפש נשכ
עלו לרצון ולנחת רוח לפני כסא כבודך להשפיע עליה שפעת יפעת אורות
ם לנן עדן עליון, לאור באור פניך ולהנות מזיו שכינתך.

ה לה מנוחה נכונה בנן עדן מושבה כל הימים במחצתן של צדיקים.
יה מלאכים המוני מעלה להמליץ טוב בעדה. ויקראו לפניך זכיותיה.
ת כל השמות והצורפים והסודות היוצאים בלמוד שלמדנו תקבלנה כקרננו
ךק תענה נוראות לכלא הפשע ולהתם חטאת.

זחוו לה שער השמים ועל מי מנוחות ינהלה וילווה,
במעון ביתך ומקום משכן כבודך, ויסתירוה בסתר עליון,
ו משטן רע וממקטרגים רעים, ותהיה מנוחתה שלום השקט ונחת.
יבא שלום ונחו על משכבותם הולך נבוחו. עד שתעמד לגורלה לקץ הימ
בן יהי רצון:

נעם יהוה אלהינו עלינו ומעשה ידינו בוננה עלינו ומעשה ידינו בוננהו.
יך יהוה לעולם אמן ואמן:

קדיש על ישראל

ונבדל ויתקדש שמייה רבא. (אמן)

ו מלכותיה, ויצמח פרקניה, ויקרב משיחה. (אמן)

יבון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. (אמן)

ה רבא מברך, לעלם ולעלמי עלמיא ותברך,
בח ויתפאר ויתרוםם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל,
זמיה דקדשא בריך הוא. (אמן)

שירתא, תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן. (אמן)

אל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידיהון,
יתא קדישתא, יהא לנא ולכון שלמא חנא וחסדא,
מארי שמיא וארעא, ואמרו אמן. (אמן)

א רבא מן שמיא, חיים ושבע וישועה ונחמה,
י עמו ישראל, ואמרו אמן. (אמן)

ם במרומו, הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו,
עמו ישראל, ואמרו אמן. (אמן)

השכבה

ל כל בריותיו, הוא יחוס ויחמל וירחם,
על נפש רוח ונשמה של פנחס בן מסעודה ז"ל.
וח ה' תניחנו בגן עדן הוא וכל בני ישראל השוכבים עמו,
כלל הרחמים והסליחות, וכן יהי רצון ונאמר אמן.